

Po Réunionu jsme samozřejmě jezdili v Peugeotu. Právě tato automobilka pojmenovala totiž po zdejším rodákovi, který si už ve svých 21 letech otevřel obchod Roland Garros automobiles – voitures de sport, speciální edice několika svých modelů

Přískoky na Réunionu

Vydáte-li se na kouzelný ostrov Réunion v Indickém oceánu, přistanete paradoxně na půdě Evropské unie. Ostrov, ležící východně od Madagaskaru je totiž nejlidnatějším zámořským departmentem Francie.

Díky tomu je let z Paříže do Saint Denis, hlavního města Réunionu, vnitrostátní trasou. A protože z Prahy letíte na mezinárodní letišti Charlese de Gaulla, čeká vás v Paříži nejprve přejezd na letiště Orly. Při nákupu letenky vás ubezpečí, že přeprava CDG – Orly je v ceně letenky, ale na CDG v Paříži musíte být hodně trpěliví a nedat se odradit tím, že vám 3-4 „kompetentní“ řeknou, že přeprava grátis je nesmysl. Kdo má výdrž, dostane se ke společné kanceláři Air France a KLM a tam ho pošlou na jinou přepážku, kde prý mu tu grátis jízdenku na autobus vydají. Je ale ve Francii, takže u té přepážky na něj zas budou koukat s otevřenou pusou a říkat, že nikdy nic takového neslyšeli. Nakonec dvakrát až třikrát zatelefonují, pak se rozzáří a ty jízdenky vám s úsměvem vydají.

Všichni dobří rodáci

Letiště v Saint Denis nese jméno Rolanda Garosse, který se tu v říjnu 1888 narodil. Pro většinu z nás je první asociací tenisový areál v Paříži, na němž se hraje French Open, jeden z grandslamů. Garros si sice tenis amatérsky občas zahrál, za svých studií v Paříži dokonce i na Stade français, který dnes nese jeho jméno. V bílém sportu ale nijak nevynikl. Stal se nejprve známým automobilovým mechanikem a závodníkem, aby světového věhlasu získal nakonec jako letec a válečný pilot.

Pilotní průkaz získal 19. července 1910 a hned poté se zúčastnil mnoha evropských leteckých závodů.

Vícekrát se mu podařilo stanovit světový výškový rekord: v září 1911 nejprve výkonem 3910 m, o pár dní později výškou 4080 m a 11. prosince 1912 pak v Tunisu s letounem Morane-Saulnier dosáhl výšky 5610 m. Světovou slávu si jako průkopník aviatik definitivně vydobyl prvním nonstop přeletem Středozemního moře v roce 1913. V první světové válce byl jedním z francouzských leteckých es. Už v prosinci nechal osadit svůj letoun kulometem a v dějinách je zaznamenán jako první válečný pilot, který sestřelil nepřátelské letadlo. Povedlo se mu to ještě třikrát. Nedlouho před koncem války byl ale sestřelen sám, a zemřel den před svými třicátými narozeninami.

Na Réunion by se jistě vyplatilo cestovat i za slavnými rodáky, mezi něž kromě Garrose patřil například jeden z nejslavnějších šachistů první poloviny 19. století Louis-Charles Mahé de La Bourdonnais nebo jeden z nejvěhlasnějších francouzských literátů současnosti Michel Houellebecq. My jsme ale přiletěli za přírodními krásami ostrova a možnostmi mimořádných zážitků za volantem, které ostrov motoristům nabízí.

6 nocí je málo

Réunion si zaslouží, aby si turista naplánoval aspoň 10 nocí pobytu. Neopakujte naši chybu, k níž se kajícím doznáváme v mezititulku. Pohled na mapu ostrova, nebo ještě lépe na satelitní snímek, vám pomůže rychle pochopit, proč jsou silničky na Réunionu testovacím polygonem řídicích schopností. Ostrov totiž zformovala vulkanická činnost a dodnes je topograficky soustavou rozsáhlých vyhaslých vulkánů. A právě po stěnách ledovcových kotlů Mafate, Salazie a Cilaos se vinou přístupové silničky k malebným městečkům. V půjčovně aut na letišti nás příjemně překvapilo rychlé a vstřícné jednání. Za pár minut už jsme seděli v autě a jeli, nejprve do oblasti

Salazie

Krásná cesta nahoru, desítky příležitostí k fotografování vodopádů. Středisková obec jako kulisa filmu z předminulého století, hotel skromnější, bez bazénu, ale v místě asi patřící k nejlepšímu, co je k dispozici. Znovu jsme se přesvědčili, že jsme vlastně ve Francii - výborně tam vařili. Absolvovali jsme pár vyletů, pro nedostatek času ale jen zlomek toho, co region nabízel. Dokonce jsme to od posledního parkoviště statečně vydupali do průsmyku Col de Boeufs (asi 2100 m n.m.) odkud lze dál putovat do kotle Mafate.

Cilaos

Než jsme se přemístili do dalšího středozemního kotle ostrova, museli jsme absolvovat na úzkých silničkách 415 zatáček nahoru dolů. Zážitek jako z tréninku na rallye. Trasa byla navíc zpestřena několika tunely, vyhloubenými knop na šířku jednoho auta. Několikrát jsme zažili, že když jsme byli už hluboko v tunelu, jelo proti nám jiné auto. Úlek pominul, když se ukázalo, že místní přesně vědí, kde je v kterém tunelu vydlabána vyhýbací kaverna. V hotelu jsme měli opravdu titěrný pokoj, ale trochu to kompenzoval pěkný venkovní bazén a zejména nádherné okolí, nabízející možnosti krásných vyletů.

St. Gilles les Bains

Réunion nabízí téměř celoročně velice příjemné počasí, a tak jsme si přirozeně chtěli dopřát i alespoň krátký pobyt v hotelu na některé z jeho proslulých pláží na západním pobřeží. Hotel Les Creoles měl velice vstřícný personál a pěkný venkovní bazén. My jsme se ale nejvíc těšili na pláž. Byla sice přes ulici, ale opravdu jen pár kroků. Bohužel kamenitá, plná ostrých úlomků korálů - a stejné i dno moře. Takže bez bot ani krok. Navíc ještě 50-70 metrů od břehu - a jistě ještě dál k útesu - je vody pořád jen po kolena. Moře jsme si tu opravdu neužili. A tak jsme před přeletem na Mauritius u bazénu vzpomínali jako na vrcholný zážitek z Réunionu na Ďáblův chřtán. Nejvyšším vrcholem ostrova je Piton des Neiges (3069 m), ale největší turistickou atrakcí dodnes aktivní vulkán Piton de La Fournaise (2632 m) na východě ostrova, údajně jedna z neaktivnějších světových sopek současnosti. Cestě k této činné sopce jsme věnovali uprostřed pobytu celý den. Stálo to za to, přestože se naplnilo proocvtí místních, kteří nás varovali, že když ke kráteru samotnému dorazíme až v poledne, bude tam hustá mlha a nevidíme nic. Mlha nám kazila výhledy už cestou, když se vylezlo z auta, lepila se na člověka jako mokřý hadr, ale cesta tou měsíční krajinou byla stejně působivá. Na hraně kráteru sopky je hotel, a v té mimosezóně, kdy jsme tam byli, by býval nebyl problém objednat si tam nocleh a časně ráno, bez mlhy, sestoupat těch 500 schodů do kráteru dolů a dopřát si ten trochu pekelný zážitek. Cestu jsme ale měli už rozvrženou, takže třeba někdy jindy. Ostatně slovo „réunion“ znamená ve francouzštině „opětovné shledání“.

TEXT: Ota Štajf

FOTO: Václava Prokošová